# KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2825/93

**af 15. oktober 1993**

**om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår fastsættelse og ydelse af tilpassede restitutioner for korn, der eksporteres i form af visse alkoholholdige drikkevarer**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn [1], ændret ved forordning (EØF) nr. 2193/93 [2], særlig artikel 13, stk. 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik [3], særlig artikel 6, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved artikel 13, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 1766/92 er det fastsat, at kriterierne for ydelse af eksportrestitutioner kan tilpasses til den særlige situation i de tilfælde, hvor det er nødvendigt for at tage hensyn til de særlige fremstillingsprocesser for visse alkoholholdige drikkevarer fremstillet af korn; en sådan tilpasning er nødvendig for visse alkoholholdige drikkevarer, for hvilke der ikke er nogen forbindelse mellem kornprisen ved eksporten og kornprisen på fremstillingstidspunktet, og for hvilke det er umuligt at identificere det korn, som indgår i det endelige produkt til eksport, da dette er sammensat af en lang række varer, så meget desto mere som der desuden er fastsat en obligatorisk lagringsperiode på mindst tre år for de pågældende drikkevarer;

disse vanskeligheder kendes navnlig for Scotch whisky, for Irish whiskey og for spansk whisky;

den sædvanlige restitutionsordning bør finde tilsvarende anvendelse i det omfang, det er muligt; der bør derfor ydes restitution for det anvendte korn, som opfylder betingelserne i traktatens artikel 9, stk. 2, i forhold til de mængder alkoholholdige drikkevarer, som udføres; de mængder af dette korn, som er destilleret, bør derfor multipliceres med en samlet fast koefficient, som beregnes på grundlag af de nationale statistikker, som de pågældende medlemsstater forelægger; forholdet mellem de samlede mængder af de pågældende alkoholholdige drikkevarer, som eksporteres, og de samlede mængder, som udbydes til salg, synes at være et rimeligt og enkelt grundlag; udtrykkene »samlede eksporterede mængder« og »samlede markedsførte mængder« bør defineres; ved fastsættelsen af de mængder korn, der er destilleret, samt af koefficienten bør der ses bort fra de mængder, der er omfattet af ordningen for aktiv forædling;

det er nødvendigt at tilpasse koefficienten, navnlig for at sikre sig mod, at ydelsen af denne restitution også bevirker en unormal forøgelse af lagrene;

artikel 13, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92 gør det muligt at differentiere restitutionen efter destinationen; der bør derfor fastsættes objektive kriterier, som fører til udelukkelse af restitutionen for visse destinationer;

det er nødvendigt at fastsætte, hvilken dato der skal være afgørende for den restitutionssats, der skal anvendes; datoen bør i første omgang afhænge af tidspunktet for kornets anbringelse under kontrol og for de mængder, der destilleres sidenhen, af hver fiskal destillationsperiode; betalingen af restitutionen er betinget af, at der fremlægges en destillationsangivelse som bevis for, at kornet er blevet destilleret; angivelsen bør indeholde de oplysninger, der er nødvendige for at beregne restitutionerne; den første dag i hver fiskal destillationsperiode kan også være den udløsende begivenhed for landbrugsomregningskursen i overensstemmelse med kriterierne i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 3813/92;

med henblik på anvendelsen af nærværende forordning er det nødvendigt at vide, om produkterne er udført af Fællesskabet, og i visse tilfælde også at kende deres destination; det er derfor nødvendigt at anvende den definition på udførsel, der er anført i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks [4], samt de beviser, der omhandles i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter [5], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1708/93 [6];

[1] EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.
[2] EFT nr. L 196 af 5. 8. 1993, s. 22.
[3] EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.
[4] EFT nr. L 302 af 19. 10. 1992, s. 1.
[5] EFT nr. L 351 af 14. 12. 1987, s. 1.
[6] EFT nr. L 159 af 1. 7. 1993, s. 77.

med henblik på fastsættelse af koefficienten bør det gøres obligatorisk at forelægge visse beviser for eksporten af de alkoholholdige drikkevarer; det bør fastsættes, at bestemmelserne i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 754/76 af 25. marts 1976 om den toldbehandling, som skal anvendes for returvarer ved genindførsel til Fællesskabets toldområde [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1147/86 [2], anvendes for returvarer ved genindførsel til Fællesskabets område, såfremt de særlige betingelser er opfyldt;

det bør fastsættes, at medlemsstaterne fremsender de nødvendige oplysninger til Kommissionen;

for at sikre den fortsatte anvendelse af eksportrestitutionsordningen for de pågældende produkter bør forordningen anvendes fra den 1. juli 1993, undtagen for så vidt angår de nye angivelses- og kontrolbestemmelser samt visse kurser og koefficienter, som indføres ved nærværende forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

1. Ved denne forordning fastlægges gennemførelsesbestemmelserne vedrørende fastsættelse og ydelse af eksportrestitutioner for korn, der eksporteres i form af alkoholholdige drikkevarer som omhandlet i artikel 13, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 1766/92, og for hvilke der i fremstillingsprocessen indgår en obligatorisk lagringsperiode på mindst tre år.

2. Med forbehold af artikel 6, stk. 1, finder Rådets forordning (EØF) nr. 3035/80 [3] ikke anvendelse på de i stk. 1 omhandlede alkoholholdige drikkevarer.

*Artikel 2*

De restitutioner, der er omhandlet i artikel 1, kan ydes for korn, som opfylder betingelserne i traktatens artikel 9, stk. 2, og som anvendes ved fremstilling af alkoholholdige drikkevarer, der henhører under KN-kode 2208 30 91 og 2208 30 99, og som fremstilles i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 [4].

*Artikel 3*

I denne forordning forstås ved:

a) *en bestemt destillationsperiode:* den destillationsperiode, der er aftalt mellem modtageren og toldvæsenet eller andre myndigheder med henblik på punktafgiftskontrol (fiskal periode)

b) *de samlede eksporterede mængder:* de mængder alkoholholdige drikkevarer, der opfylder betingelserne i traktatens artikel 9, stk. 2, og som er udført til en destination, som restitutionen finder anvendelse for. De beviser, der skal fremlægges, er de i artikel 13 i nærværende forordning nævnte beviser

c) *de samlede markedsførte mængder:* de mængder alkoholholdige drikkevarer, der opfylder betingelserne i traktatens artikel 9, stk. 2, og som definitivt har forladt produktionsanlæg og lager med henblik på salg til konsum

d) *anbringelse under kontrol:* anbringelse under en toldkontrolordning eller en administrativ ordning, der frembyder samme garanti, af korn, som er bestemt til fremstilling af de i artikel 2 nævnte alkoholholdige drikkevarer.

*Artikel 4*

1. Restitutionen ydes for de mængder korn, som den restitutionsberettigede har anbragt under kontrol og destilleret i en bestemt destillationsperiode, multipliceret med en koefficient, der fastsættes hvert år for hver af de pågældende medlemsstater, og som gælder for hver beretiget; koefficienten udtrykker for de pågældende alkoholholdige drikkevarer forholdet mellem de samlede eksporterede mængder og de samlede markedsførte mængder af den pågældende alkoholholdige drikkevare på grundlag af den konstaterede tendens i udviklingen af disse mængder i det antal år, der svarer til den gennemsnitlige lagringsperiode for den pågældende alkoholholdige drikkevare.

Ved fastsættelsen af de mængder korn, der er destilleret, samt af koefficienten ses der bort fra de mængder, der falder ind under proceduren for aktiv forædling.

2. Ved beregningen af koefficienten tages der ligeledes hensyn til ændringen i lagrene af en af de pågældende alkoholholdige drikkevarer.

3. Koefficienten kan være forskellig alt efter de anvendte kornarter.

4. De kompetente organer følger regelmæssigt omfanget af eksporten og lagrenes størrelse.

(1) EFT nr. L 89 af 2. 4. 1976, s. 1.
(2) EFT nr. L 105 af 22. 4. 1986, s. 1.
(3) EFT nr. L 323 af 29. 11. 1980, s. 27.
(4) EFT nr. L 160 af 12. 6. 1989, s. 1.

*Artikel 5*

Den i artikel 4, stk. 1, omhandlede koefficient fastsættes hvert år inden den 1. juli.

Den anvendes fra 1. juli til 30. juni det følgende år.

Den fastsættes på grundlag af oplysningerne fra medlemsstaterne vedrørende perioden fra 1. januar til 31. december i årene forud for de år, hvor koefficienten fastsættes.

*Artikel 6*

1. Restitutionssatsen er lig med den sats, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EØF) nr. 3035/80.

2. Restitutionssatsen og landbrugsomregningskursen er den sats og kurs, der gælder den dag, hvor kornet anbringes under kontrol.

For de mængder, der destilleres i de fiskale destillationsperioder, som følger efter den periode, hvor kornet anbringes under kontrol, anvendes dog de satser og kurser, der gælder den første dag i hver af de pågældende fiskale destillationsperioder.

*Artikel 7*

1. Såfremt situationen på verdensmarkedet eller særlige behov på visse markeder gør det nødvendigt, kan restitutionen ophæves for visse destinationer.

2. Ophæves restitutionen i medfør af stk. 1, eller genindføres den, henholdsvis formindskes eller forhøjes den i artikel 4, stk. 1, nævnte koefficient på grundlag af forholdet mellem de i det foregående år eksporterede mængder til de destinationer, for hvilke restitutionen ophæves eller genindføres, og de samlede eksporterede mængder i samme år.

*Artikel 8*

I forbindelse med anvendelsen af denne forordning kan malt træde i stedet for korn.

Koefficienten for omregning af malt til byg er i så fald 1,30.

Såfremt den malt, der er anbragt under kontrol, er grønmalt med et vandindhold på mellem 43 og 47 %, er koefficienten for omregning af grønmalt til malt med 7 % vandindhold 0,57.

*Artikel 9*

1. Kun destillationsvirksomheder, der er etableret i Fællesskabet, er restitutionsberettigede.

2. Destillationsvirksomheden tilsender inden begyndelsen af hver fiskal destillationsperiode myndighederne en angivelse med alle de oplysninger, der er nødvendige for at bestemme eksportrestitutionen, navnlig:

a) en beskrivelse af kornet eller malten ifølge nomenklaturen i Den Fælles Toldtarif, i givet fald opdelt i ensartede partier

b) produkternes nettovægt og vandindhold, angivet for hvert parti, der er anført under litra a)

c) en bekræftelse af, at kornet opfylder betingelserne i traktatens artikel 9, stk. 2

d) oplagrings- og destillationssted.

I den fiskale destillationsperiode kan angivelsen ajourføres i forhold til udviklingen i destillationsprocessen for at tage hensyn til de plus- eller minusmængder, der faktisk destilleres.

3. Destillationsvirksomheden tilsender efter hver fiskal destillationsperiode myndighederne en angivelse, i det følgende benævnt »destillationsangivelse«, hvori virksomheden bekræfter, at den i den pågældende destillationsperiode har destilleret det korn, der er omfattet af den i stk. 2 omhandlede angivelse, med henblik på fremstilling af en af de pågældende alkoholholdige drikkevarer; virksomheden angiver desuden, hvilken mængde destillerede produkter der er fremstillet. Angivelsen attesteres af de myndigheder, der foretager anbringelsen under kontrol.

4. Restitutionen udbetales, når der er ført bevis for, at kornet er blevet anbragt under kontrol og destilleret.

5. Den vægt, der skal tages i betragtning med henblik på betalingen, er kornets nettovægt, såfremt vandindholdet er på 15 % eller derunder. Er vandindholdet i det anvendte korn på over 15 %, men højst 16 %, er den vægt, der skal tages i betragtning med henblik på betalingen, nettovægten nedsat med 1 %. Er det anvendte korns vandindhold på over 16 %, men højst 17 %, er nedsættelsen 2 %. Er det anvendte korns vandindhold på over 17 %, er nedsættelsen 2 % for hver procent, hvormed vandindholdet overstiger 15 %.

For så vidt angår anden malt end den i artikel 8 omhandlede grønmalt, er den vægt, der skal tages i betragtning med henblik på betalingen, maltens nettovægt, såfremt vandindholdet er 7 % eller derunder. Er vandindholdet i den anvendte malt på over 7 %, men højst 8 %, er den vægt, der tages i betragtning med henblik på betalingen, nettovægten nedsat med 1 %. Er maltens vandindhold på over 8 %, er nedsættelsen på 2 % for hver procent, hvormed vandindholdet overstiger 7 %.

Den EF-referencemetode til bestemmelse af vandindholdet i korn og malt, der skal anvendes til fremstilling af de i denne forordning omhandlede alkoholholdige drikkevarer, er den metode, der er anført i bilag II til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1908/84 (1).

*Artikel 10*

Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at kontrollere nøjagtigheden af de i artikel 9 omhandlede angivelser, samt foranstaltninger vedrørende fysisk kontrol af kornet, destillationsprocessen og anvendelsen af det destillerede produkt.

*Artikel 11*

1. Biprodukter, der fremkommer ved forarbejdningen, fritages for kontrol, når det er fastslået, at de ikke overstiger den mængde biprodukter, der normalt fremkommer.

2. Der ydes ikke restitution, når kornet eller malten ikke er af sund og sædvanlig handelskvalitet.

*Artikel 12*

1. Restitutionen udbetales af den medlemsstat, hvor de i artikel 9 omhandlede destillationsangivelser antages.

2. Beløbet udbetales kun efter skriftlig anmodning fra den pågældende. Medlemsstaterne kan fastsætte, at der skal anvendes en særlig blanket til dette formål.

3. Medmindre der foreligger force majeure, skal dokumenterne vedrørende ydelsen af restitutioner indgives i løbet af de tolv måneder, der følger efter dagen, hvor de myndigheder, der anbringer produkterne under kontrol, attesterer destillationsangivelsen ; i modsat fald indtræder forældelse.

*Artikel 13*

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 4 skal der føres bevis for, at de mængder alkoholholdige drikkevarer, der opfylder betingelserne i trakatens artikel 9, stk. 2, er blevet eksporteret.

2. De beviser, der anvendes, er de i forordning (EØF) nr. 3665/87 nævnte.

3. I forbindelse med anvendelse af denne forordning forstås ved eksport :

— udførsel, som omhandlet i artikel 161 og 162 i forordning (EØF) nr. 2913/92, og

— levering til destinationer som omhandlet i artikel 34 i forordning (EØF) nr. 3665/87.

4. Produkter anbragt på proviantoplag, der er godkendt efter artikel 38 i forordning (EØF) nr. 3665/87, betragtes også som eksporteret. Når produkter er blevet anbragt på sådanne oplag, finder artikel 38 til 41 i nævnte forordning tilsvarende anvendelse.

*Artikel 14*

1. De alkoholholdige drikkevarer registreres som eksporterede på den dag, hvor toldformaliteterne vedrørende udførslen afsluttedes.

2. Den angivelse, der forelægges ved afslutning af toldformaliteterne ved udførsel, skal indeholde følgende oplysninger :

a) en beskrivelse af de alkoholholdige drikkevarer i overensstemmelse med den kombinerede nomenklatur

b) mængden af alkoholholdige drikkevarer, der skal eksporteres, udtrykt i liter ren alkohol

c) sammensætningen af de alkoholholdige drikkevarer eller en henvisning til denne sammensætning, således at det er muligt at fastslå, hvilken kornart der er anvendt

d) den medlemsstat, hvor produktionen er foregået.

3. Ved anvendelse af stk. 2, litra c), er det, hvis den alkoholholdige drikkevare er fremstillet af forskellige kornarter og er resultat af en yderligere blanding, tilstrækkeligt at anføre dette i angivelsen.

*Artikel 15*

1. For at et parti alkoholholdige drikkevarer kan registreres som eksporteret, skal de i artikel 13 omhandlede beviser være indgivet til de hertil udpegede myndigheder senest seks måneder efter dagen for afslutningen af toldformaliteterne vedrørende udførslen.

2. Hvis beviserne ikke kan fremlægges inden for den fastsatte frist, selv om eksportøren har bestræbt sig på at fremskaffe dem inden for fristen, kan der indrømmes supplerende frister, der dog ikke kan overstige seks måneder i alt.

Hvis der fremlægges bevis for eksport efter udløbet af de frister, der gør det muligt at henregne eksporten til den eksport, der gennemføres i samme kalenderår, bogføres denne eksport sammen med den eksport, der gennemføres i det følgende kalenderår.

*Artikel 16*

1. Såfremt ordningen for fællesskabsforsendelse finder anvendelse, skal de i artikel 13, stk. 1, omhandlede drikkevarer forsendes efter ordningen for ekstern fællesskabsforsendelse.

2. I forbindelse med anvendelsen af forordning (EØF) nr. 754/76 anses de i artikel 13, stk. 1, omhandlede alkoholholdige drikkevarer som varer, for hvilke de toldformaliteter ved udførsel, der kræves med henblik på ydelse af eksportrestitutioner, er opfyldt. Disse drikkevarer må kun overgå til fri omsætning, såfremt der tilbagebetales et beløb svarende til eksportrestitutionen.

(1) EFT nr. L 178 af 5. 7. 1984, s. 22.

*Artikel 17*

Ved anvendelse af artikel 7 skal der tillige føres bevis for, at de pågældende alkoholholdige drikkevarer er nået frem til det bestemmelsessted, som restitutionen gælder for.

I så fald er beviset for indførsel i et tredjeland, som restitutionen finder anvendelse for, det bevis, der er fastsat i artikel 17 og 18 i forordning (EØF) nr. 3665/87.

*Artikel 18*

1. De berørte medlemsstater meddeler Kommissionen navn og adresse på de myndigheder, der er ansvarlige for anvendelsen af denne forordning.

2. De berørte medlemsstater meddeler hvert år inden den 16. juli Kommissionen følgende oplysninger:

a) de mængder af korn og malt, der opfylder betingelserne i traktatens artikel 9, stk. 2, og som er destilleret i perioden fra 1. januar til 31. december det foregående år, opdelt i overensstemmelse med den kombinerede nomenklatur

b) de mængder af korn og malt, der i samme periode har været omfattet af proceduren for aktiv forædling, opdelt i overensstemmelse med den kombinerede nomenklatur

c) de mængder af de i artikel 2 omhandlede alkoholholdige drikkevarer, der henholdsvis er udført og markedsført i samme periode, opdelt efter de i artikel 19 nævnte kategorier

d) de mængder af alkoholholdige drikkevarer, der er fremstillet under proceduren for aktiv forædling og sendt til tredjelande i samme periode, opdelt efter de i artikel 19 nævnte kategorier

e) mængderne af alkoholholdige drikkevarer på lager pr. 31. december det foregående år samt mængden af produkter fremstillet i samme periode.

3. Inden den 16. oktober, den 16. januar og den 16. april hvert år meddeler de berørte medlemsstater ligeledes Kommissionen de foreliggende kvartalsvise oplysninger som nævnt i litra a) til d).

*Artikel 19*

Ved anvendelsen af artikel 18 gælder følgende:

a) »grain whisky« anses for at foreligge, hvor der er anvendt malt og korn

b) »malt whisky« anses for at foreligge, hvor der udelukkende er anvendt malt

c) »Irish whiskey« kategori A anses for at foreligge, hvor der er anvendt malt og korn med et minimum af 30 % malt

d) »Irish whiskey« kategori B anses for at foreligge, hvor der er anvendt byg og malt med et minimum af 30 % malt

e) procentsatsen for de forskellige typer korn, der medgår til fremstillingen af de i artikel 14, stk. 3, omhandlede alkoholholdige drikkevarer, beregnes på grundlag af de samlede mængder af de forskellige kornarter, der medgår til fremstilling af de i artikel 2 omhandlede alkoholholdige drikkevarer.

*Artikel 20*

Mellem den 1. juli 1993 og datoen for anvendelse af artikel 8, artikel 9, stk. 2, 3 og 5, og artikel 10 i nærværende forordning finder bestemmelserne i artikel 1, artikel 4, stk. 1, og artikel 10 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1842/81 (1), fortsat anvendelse.

*Artikel 21*

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. juli 1993, bortset fra artikel 8, stk. 2, 3 og 5, og artikel 10, der anvendes fra den første fiskale destillationsperiode efter ikrafttrædelsen af denne forordning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. oktober 1993.

*På Kommissionens vegne*

René STEICHEN

*Medlem af Kommissionen*

(1) EFT nr. L 183 af 4. 7. 1981, s. 10.